

**TAMK Ilta Schubertin seurassa Lied-konsertti
to 21.4.2022 klo 19
Satamakadun sali**

TAMK
Musiikki
Elämyksiä luomassa

OHJELMA

Franz Schubert 1797-1828:

**Schwanengesang (Senn)
An den Mond (Hölty)
Rastlose Liebe (Goethe)**

***Fanni Palmanto, sopraano*
*Eerika Näsänen, piano***

Schwanengesang

Runo: Johann Senn

“Wie klag’ ich’s aus
das Sterbegefühl,
Das auflösend
Durch die Glieder rinnt?”

“Wie sing’ ich’s aus
das Werdegefühl,
Das erlösend
Dich, o Geist, anweht?”

Er klagt’, er sang
Vernichtungsbang,
Verklärungsfroh,
Bis das Leben floh.

Das bedeutet des Schwanen Gesang!

Joutsenen laulu

“Kuinka valitan tästä,
Kuoleman tunteesta,
Joka leviää,
Jäseniäni pitkin.”

“Kuinka laulan tästä,
Muutoksen tunteesta,
Joka vapahtaa, oi Henki,
Hengityksellään.”

Se valitti, se lauloi,
Kuolemanpelossa,
Onnellisena kirkastumisestaan,
Kunnes elämä haihtui pois.

Tämä on joutsenen laulu.

Suom. Fanni Palmanto

An den Mond

Runo: Ludwig Christoph Heinrich Hölty

Geuss, lieber Mond, geuss deine Silberflimmer
Durch dieses Buchengrün,
Wo Phantasien und Traumgestalten
Immer vor mir vorüberfliehn.

Enthülle dich, dass ich die Stätte finde,
Wo oft mein Mädchen sass,
Und oft, im Wehn des Buchbaums und der Linde,
Der goldnen Stadt vergass.

Enthülle dich, dass ich des Strauchs mich freue,
Der Kühlung ihr gerauscht,
Und einen Kranz auf jeden Anger streue,
Wo sie den Bach belauscht.

Dann, lieber Mond, dann nimm den Schleier
wieder,
Und traur um deinen Freund,
Und weine durch den Wolkenflor hernieder,
Wie dein Verlassner weint!

Rastlose Liebe

Runo: Johann Wolfgang von Goethe

Dem Schnee, dem Regen,
Dem Wind entgegen,
Im Dampf der Klüfte,
Durch Nebeldüfte,
Immer zu! Immer zu!
Ohne Rast und Ruh!

Lieber durch Leiden
Möcht' ich mich schlagen,
Als so viel Freuden
Des Lebens ertragen.

Alle das Neigen
Von Herzen zu Herzen,
Ach, wie so eigen
Schaffet es Schmerzen!

Wie soll ich flieh'n?
Wälderwärts zieh'n?
Alles vergebens!

Krone des Lebens,
Glück ohne Ruh,
Liebe, bist du!

Kuulle

Rakas kuu, kaada hopeista hohdettasi,
Näiden pyökkien vihreyteen,
Joiden katveessa illuusiot ja unikuvat,
Leijuvat aina edessäni.

Paljasta itsesi, jotta löydän sen paikan,
Missä tyttöni usein istui,
Ja saattoi unohtaa pyökkien ja lehmusten
katveessa,
Kultaisen kaupungin.

Paljasta itsesi, jotta voin iloita pusvista,
Joiden varjo toi hänelle suloisen vilvoituksen,
Ja jotta voisin laskea seppeleen sille niityille,
Jossa hän kuunteli puron solinaa.

Sitten, rakas kuu, peitä itsesi taas huntuun,
Ja sure ystäväsi puolesta,
Ja itke pilviverhon läpi,
Niin kuin hylätty itkee.

Suom. Fanni Palmanto

Levoton rakkaus

Lunta, sadetta,
Tuulta päin,
Höyryävien solien ja
Sumupilvien halki,
Eteenpäin, eteenpäin,
Ilman lepoa ja rauhaa!

Mielummin kohtaan vaivat,
Ne voittaan,
Kuin siedän niin paljon,
elämän iloja.

Kaikki tuo sydänten lempeys,
Voih, kuinka paljon se synnyttääkään tuskaa.
Kuinka pakenisin?
Metsiinkö eksyisin?
Kaikki on turhaa!

Elämän kruunu,
Rauhaton onni,
Olet sinä, rakkaus!

Suom. Fanni Palmanto

Franz Schubert 1797-1828:

Sei mir gegrüsst (Rückert)
Der Schmetterling (Schlegel)
Mignon(Goethe)

Aino Kurki, sopraano
Meri holma, piano

Sei mir gegrüsst D741
(Friedrich Rückert)

O du Entrißne mir und meinem Kusse,
Sei mir gegrüßt, sei mir geküßt!
Erreichbar nur meinem Sehnsuchtsgruße,
Sei mir gegrüßt, sei mir geküßt!

Du von der Hand der Liebe diesem Herzen
Gegebne, du von dieser
Brust Genommne mir! Mit diesem Tränengusse
Sei mir gegrüßt, sei mir geküßt!

Zum Trotz der Ferne, die sich feindlich trennend,
Hat zwischen mich und dich gestellt;
Dem Neid der Schicksalsmächte zum Verdrusse
Sei mir gegrüßt, sei mir geküßt!

Wie du mir je im schönsten Lenz der Liebe
Mit Gruß und Kuß entgegenkamst,
Mit meiner Seele glühendstem Ergusse,
Sei mir gegrüßt, sei mir geküßt!

Ein Hauch der Liebe tilget Raum und Zeiten,
Ich bin bei dir, du bist bei mir,
Ich halte dich in dieses Arms Umschlusse,
Sei mir gegrüßt, sei mir geküßt!

Ole tervehditty

Oi, sinäminulta ja suudelmaltani riistetty,
ole tervehditty, ole suudeltu!
Saavutettavissa vain kaipauksen tervehdykselleni,
ole tervehditty, ole suudeltu!

Sinä rakkauden käden tälle sydämelle
annettu, sinä tältä rinnaltani
riistetty! Tällä kyyneltulvalla
ole tervehditty, ole suudeltu!

Uhallakin etäisyyden, joka on vihamielisesti
tullut minun ja sinun väliin;
kohtalonvoimien kateuden kiusaksi
ole tervehditty, ole suudeltu!

Niin kuin sinä silloin rakkauden kauneimpana
keväänä
tulit minua vastaan tervehtien ja suudellen,
sieluni hehkuvimmalla tulvalla,
ole tervehditty, ole suudeltu!

Rakkauden henkäys hävittää tilan ja ajat,
olen luonasi, olet luonani,
pidän sinut syleilyssäni,
ole tervehditty, ole suudeltu!

Suomennos: Dietrich Assmann

Der Schmetterling op. 57 no. 1

(Friedrich Schlegel)

Wie soll ich nicht tanzen?
Es macht keine Mühe,
Und reizende Farben
Schimmern hier im Grünen.
Immer schöner glänzen
Meine bunten Flügel,
Immer süßer hauchen
Alle kleinen Blüten.
Ich nasche die Blüten;
Ihr könnt sie nicht hüten.

Wie groß ist die Freude,
Sey's spät oder frühe,
Leichtsinnig zu schweben
Ueber Thal und Hügel.
Wenn der Abend säuselt,
Seht ihr Wolken glühen;
Wenn die Lüfte golden,
Scheint die Wiese grüner.
Ich nasche die Blüten,
Ihr könnt sie nicht hüten.

Mignon D321

(J. W. von Goethe)

Kennst du das Land, wo die Zitronen blühen,
Im dunklen Laub die Gold-Orangen glühen,
Ein sanfter Wind vom blauen Himmel weht,
Die Myrte still und hoch der Lorbeer steht,
Kennst du es wohl?
Dahin! Dahin
Möcht' ich mit dir, o mein Geliebter, ziehn.

Kennst du das Haus? Auf Säulen ruht sein Dach,
Es glänzt der Saal, es schimmert das Gemach,
Und Marmorbilder stehn und sehn mich an:
Was hat man dir, du armes Kind, getan?
Kennst du es wohl?
Dahin! Dahin
Möcht' ich mit dir, o mein Beschützer, ziehn.

Kennst du den Berg und seinen Wolkensteg?
Das Maultier sucht im Nebel seinen Weg;
In Höhlen wohnt der Drachen alte Brut;
Es stürzt der Fels und über ihn die Flut,
Kennst du ihn wohl?
Dahin! Dahin
Geht unser Weg! o Vater, lass uns ziehn!

Perhonen

Miksi en tanssisi, kun siitä ei ole mitään vaivaa,
ja viehättävät värit kimmeltävät täällä vihreässä.
Yhä vain hienommin kimaltavat minun kirjavat
siipeni,
yhä vain ihanammin henkäilee kaikki pienet
kukat.
Minä apostelen kukkia, te ette voi niitä varjella!
Minä apostelen kukkia, te ette voi niitä varjella!

Kuinka suuri on ilo, myöhään tai varhaisella,
kevytmielisesti leijua yllä laaksojen ja
kukkuloiden.
Kun ilta kuiskii, te näette pilvien hehkuvan,
kun kultainen ilma valaisee vihreän niityn.
Minä apostelen kukkia, te ette voi niitä varjella!
Minä apostelen kukkia, te ette voi niitä varjella!

suomennos: Aino Kurki

Mignon

Tunnetko sen maan?
Tunnetko sen maan, jossa sitruunat kukkivat,
appelsiinit hehkuvat kullankeltaisina tummassa
lehvistässä.
siniseltä taivaalta puhaltaa lempeä tuuli,
hiljainen myrtti ja korkea laakeripuu kasvavat?
Tunnethan sen maan?
Sinne! Sinne
haluaisin lähteä kanssasi, rakkaani.

Tunnetko sen talon? Sen katto lepää pylväiden
varassa.
Sali hohtaa, huone välkkyy,
ja siellä on marmoripatsaita, jotka katsovat minua
kysyen:
mitä sinulle, lapsikulta, on tehty?
Tunnethan sen talon?
Sinne! Sinne
haluaisin lähteä kanssasi, suojelijani!

Tunnetko sen vuoren pilvenverhoamine
polkuineen?
Muuli etsii sumussa tietään,
onkaloissa asuu vanha lohikäärmeen suku,
jyrkkää kalliolta myöten syöksee virta:
Tunnethan sen vuoren?
Sinne! Sinne
käyköön tiemme, isä, lähtekäämme!

Suomennos: Sinikka Alstela

Franz Schubert 1797-1828:

Die Männer sind méchant (Seidl)
Nacht und Träume (Collin)
Gretchen am Spinnrade (Goethe)

Veera Hölsö, sopraano
Riikka Putkonen, piano

Die Männer sind méchant
Johann Gabriel Seidl

Du sagtest mir es, Mutter:
Er ist ein Springinsfeld!
Ich würd es dir nicht glauben,
Bis ich mich krank gequält!
Ja, ja, nun ist er's wirklich;
Ich hatt' ihn nur verkannt!
Du sagtest mir's, o Mutter:
"Die Männer sind méchant!"

Vorm Dorf, im Busch, als gestern
Die stille Dämm' rung sank,
Da rauscht' es: "Guten Abend!"
Da rauscht' es: "Schönen Dank!"
Ich schlich hinzu, ich horchte;
Ich stand wie festgebannt:
Er war's mit einer andern:
"Die Männer sind méchant!"

O Mutter, welche Qualen!
Es muß heraus, es muß!
Es blieb nicht bloß beim Rauschen,
Es blieb nicht bloß beim Gruß.
Vom Gruße kam's zum Kusse;
Vom Kuß zum Druck der Hand;
Vom Druck, ach, liebe Mutter!
"Die Männer sind méchant!"

Nacht und Träume
Matthäus von Collin

Heilige Nacht, du sinkest nieder;
Nieder wallen auch die Träume,
Wie dein Mondlicht durch die Räume,
Durch der Menschen stille Brust.
Die belauschen sie mit Lust;
Rufen, wenn der Tag erwacht:
Kehre wieder, heilige Nacht!
Holde Träume, kehret wieder!

Die Männer sind méchant

Niinhän sinä minulle sanoit äiti,
se mies on hulttio!
Minä en uskonut ennen kuin
olin kiduttanut itseni sairaaksi.
Kyllä, kyllä, nyt on selvää, mikä hän on
miehiään, ja olin väärässä!
Sinä sen sanoit äiti,
miehet ovat ilkiöitä!

Kylällä, pensaista, eilen kun hiljainen hämäre
laskeutui, kuului silloin:
"Hyvää iltaa!" ja vastaus:
"Paljon kiitoksia!"
Hiivin ääntä kohti ja kuuntelin –
ja seisahduin kuin naulittuna:
siellä hän oli jonkun toisen kanssa!
Miehet ovat ilkiöitä!

Voi äiti, mikä tuska!
Ota se pois!
Eivätkä he toki tyytyneet
vain tervehdykseen,
vaan tervehdystä seurasi suudelma,
suudelmaa hyväily,
hyväilyä – oi äiti! –
miehet ovat ilkiöitä!

suom. Veera Hölsö

Yö ja haaveet

Lauha yö, sa saavut maille,
laskeutuvat herkäät haaveet
kuudansätehitten lailla
ihmisrintaan herkkään, hiljaiseen.
Tuo ne onnen autuaan.
Aamun tullen toivot vain:
saavu taasen, armas yö,
armaat haaveet, tulkaa taasen!

suom. Väinö Siikaniemi

Gretchen am Spinnrade

Johann Wolfgang von Goethe

Meine Ruh' ist hin,
mein Herz ist schwer;
ich finde sie nimmer
und nimmermehr.

Wo ich ihn nicht hab',
ist mir das Grab,
die ganze Welt
ist mir vergällt.

Mein armer Kopf
ist mir verrückt,
mein armer Sinn
ist mir zerstückt.

Meine Ruh' ist hin,
mein Herz ist schwer;
ich finde sie nimmer
und nimmermehr.

Nach ihm nur schau' ich
zum Fenster hinaus,
nach ihm nur geh' ich
aus dem Haus.

Sein hoher Gang,
sein' edle Gestalt,
seines Mundes Lächeln,
seiner Augen Gewalt.

und seiner Rede Zauberfluß,
sein Händedruck,
und ach, sein Kuß!

Meine Ruh' ist hin,
mein Herz ist schwer;
ich finde sie nimmer
und nimmermehr.

Mein Busen drängt
sich nach ihm hin.
Ach, dürft' ich fassen
und halten ihn!

Und küssen ihn
so wie ich wollt',
an seinen Küssen
vergehen sollt'!

Margareta rukin äärellä

Tyyneyteni on poissa, sydämeni on raskas
Enkä saa rauhaa enää koskaan
En koskaan

Paikka, jossa häntä ei ole, on minulle hauta
Maailmani on tyhjä
Poloinen pääni on seonnut
Poloinen mieleni on lohdu-ton

Tyyneyteni on poissa, sydämeni on raskas
Enkä saa rauhaa enää koskaan
En koskaan

Vain häntä katseeni etsii
Kun katson ikkunastani
Vain häntä etsimään käyn
Kun lähden kotoani
Uljasta käyntiään
Jaloa muotoaan
Hymyviä huuliaan
Terävää katsettaan
Sulosointuista puhettaan
Kättensä kosketusta
Ja ah, hänen suudelmaansa!

Tyyneyteni on poissa, sydämeni on raskas
Enkä saa rauhaa enää koskaan
En koskaan

Rintani kaipaa yksin häntä
Ah, jospa saisin häntä koskettaa
Ja pidellä!
Ja suudella häntä,
Oi kuinka sitä tahtoisinkaan!
Suudelmaansa hukuttautua
Jos voisin häntä suudella,
Sitä vain minä tahdon
Suudelmaansa hukuttautua
Suudelmaansa hukuttautua!

Tyyneyteni on poissa, sydämeni on raskas!

suom. Kimmo Pihlajamaa